

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200292
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5418200292.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci navrhovateľky: K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. M. XXX, zastúpenej JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom S. D. XXXX, K. T., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (otcovi): E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. M. XXX, zastúpenému Mgr. Gabrielom Vonsom, advokátom so sídlom v L., T. XXX, v konaní o určenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6Pc/2/2018-149 zo dňa 22.06.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6Pc/2/2018-149 zo dňa 22.06.2018 vo výroku I. a II. m e n í t a k , že otec navrhovateľky j e p o v i n n ý platiť na výživu navrhovateľky sumou 100,00 Eur mesačne počnúc dňom 15.02.2018 do 21.07.2018 a počnúc dňom 22.07.2018 j e o t e c p o v i n n ý platiť na výživu navrhovateľky sumou 70,00 Eur mesačne, ktorú j e p o v i n n ý poukazovať k rukám navrhovateľky vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine uložil otcovi navrhovateľky povinnosť platiť na výživu navrhovateľky sumu 100,00 Eur mesačne počnúc dňom 15.02.2018, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 15.02.2018 do 30.06.2018 v sume 403,57 Eur súd otcovi navrhovateľky povolil splácať v mesačných splátkach vo výške 70,00 Eur mesačne splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok II.). Navrhovateľke voči otcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 33,33 % (výrok III.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok VI.)

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 15. februára 2018 žiadala uložiť rodičom povinnosť platiť výživné, a to tak, že otcovi bude uložená povinnosť platiť výživné v sume 150,00 Eur mesačne a matke S. C. bude uložená povinnosť platiť výživné v sume 70,00 Eur mesačne od podania návrhu. Dôvodila, že po rozvoze manželstva rodičov navrhovateľka zostala bývať u otca, ktorému bol do výchovy zverený maloletý brat K. a na výživu ktorého bola matka zaviazaná platiť výživné v sume 80,00 Eur mesačne. Situácia v domácnosti otca sa vyhrotila po príchode otcovej novej partnerky, teraz manželky, medzi členmi rodiny, medzi účastníkmi dochádza k častým hádkam a konflikty už musela riešiť aj polícia. Je študentkou 3. ročníka strednej školy, nemá vlastný príjem a otec jej odmieta mimosúdne prispievať na výživu.

3. Na pojednávaní dňa 31. mája 2018 navrhovateľka a matka S. C. (pôvodne vystupujúca ako účastníčka konania) uzavreli zmluvu, ktorým sa matka navrhovateľky zaviazala počnúc od 15.02.2018 prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,00 Eur mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci a zaplatiť jej tiež zameškané výživné za obdobie od 15.02.2018 do 31.05.2018 v sume 280,00 Eur do 15.06.2018. Súd takto uzavretý zmluvu schválil uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.06.2018, a preto matka navrhovateľky v záhlaví rozsudku už nie je uvedená ako účastníčka konania, proti ktorej smeruje návrh, nakoľko konanie voči nej sa skončilo pred vyhlásením rozsudku.

4. Otec potvrdil, že vzťahy v rodine sú napäté, navrhovateľka i jej brat odmietajú prijať fakt, že si našiel priateľku, s ktorou plánuje budúcnosť. Navrhovateľka odmieta s otcom racionálne komunikovať, hádky a konflikty sú súčasťou ich života. Podniká ako fyzická osoba - živnostník, hlavným predmetom podnikania je vykonávanie zemných a výkopových prác so stavebnými strojmi. Zabezpečuje celý chod domácnosti, spláca úvery, hypotéku, líziny. Navrhovateľka má vlastné motorové vozidlo, prispieva jej na vreckové (cestovné do školy, mobilné služby). Vyjadril ochotu platiť výživné 50,00 Eur mesačne, keďže dcéra má v jeho domácnosti všetko potrebné k dispozícii (bývanie, strava, hygienické potreby).

5. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že navrhovateľka je študentkou Spojenej školy v Nižnej, v školskom roku 2017/2018 je žiačkou 3. ročníka. Rozsudkom č.k. 8P/113/2017-62 zo dňa 23.01.2018 bolo manželstvo jej rodičov rozvedené a bola schválená dohoda rodičov o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému K. C., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode tak, že maloletý bol zverený do starostlivosti otca s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia, matka maloletého sa zaviazala platiť na jeho výživu sumu 80,00 Eur mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletého počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode a napokon bolo dohodnuté, že matka je oprávnená stýkať sa s maloletým neobmedzene. V mesiaci, v ktorom došlo k rozvodu (január 2018) sa matka navrhovateľky odsťahovala do K. T., kde býva v prenajatom byte, kde platí nájomné vo výške 250,00 Eur mesačne, pričom jej čistý mesačný príjem bol v období od júna 2017 do apríla 2018 v priemere vo výške 643,21 Eur. Navrhovateľka ostala bývať v spoločnej domácnosti s otcom a mladším bratom K., ktorý navštevuje rovnakú strednú školu ako ona, pričom do školy K. vozí navrhovateľka na svojom aute, ktoré dostala darom od svojich starých rodičov z otcovej strany. V januári 2018 otec navrhovateľky do spoločnej domácnosti priviedol svoju priateľku, a to napriek dohode pri rozchode rodičov, že tak neurobí, resp. napriek tomu, že navrhovateľka a jej brat otcovi hovorili, že ju doma nechcú (výpoveď navrhovateľky a svedka K. C.). Odvtedy sú v ich v domácnosti problémy, ktoré vyvrcholili privolaním policajnej hliadky v súvislosti s konfliktom medzi bratom navrhovateľky a priateľkou otca. Navrhovateľka sa v domácnosti otca nestravuje, odmieta to. Stravuje sa v škole, resp. u starých rodičov. Kúpi si všetky veci, vrátane pracného prášku s tým, že perie na práčke otca. Vzťahy medzi otcom a navrhovateľkou sú narušené z dôvodu konfliktov a správania sa navrhovateľky a jej brata voči priateľke otca. Priateľka otca je tehotná s termínom pôrodu v mesiaci júl 2018. Otec navrhovateľky je živnostník podnikajúci najmä v oblasti zemných a výkopových prác. Podľa účtovnej uzávierky vystavenej dňa 23.01.2018 ku dňa 30.06.2017 mal otec príjmy z predaja tovaru, výrobkov a služieb v sume 9.236,00 Eur a výdavky celkom 8.969,00 Eur. V bežnom účtovacom období jeho majetok bol v sume 46.049,00 Eur (z toho dlhodobý hmotný majetok v sume 42.831,00) a záväzky s úvermi v celkovej sume 10.562,00 Eur. V období od 01.02.2018 do 31.05.2018 otec vystavil pri svojej podnikateľskej činnosti faktúry v celkovej sume 4.612,83 Eur. Otec v konaní potvrdil, že jeho mesačný príjem je približne 1.400,00 Eur v hrubom, keď odvody do Sociálnej poisťovne platí vo výške 146,35 Eur a odvody vo Všeobecnej zdravotnej poisťovne vo výške 61,81 Eur. Jeho čistý mesačný príjem bez dane potom predstavuje 1.191,84 Eur. Dňa 13.04.2018 rodičia navrhovateľky uzavreli dohodu o vyporiadaní BSM, na základe ktorej spoločne nadobudnuté veci, pokiaľ ide o hnutelné veci, prevažne zariadenie domácnosti a osobné motorové vozidlo zn. Mitsubishi Pajero EČV: DK419BD a nákladné vozidlo MAN EČV: DK090BK, a pokiaľ ide o nehnuteľné veci, rodinný dom súp. č. XXX s pozemkom a ďalšími pozemkami v katastrálnom území a obci K. L. M., nadobudol otec navrhovateľky spolu so spoločným záväzkom manželov voči ŠFRB so zostatkom 4.745,23 Eur. V dohode sa otec navrhovateľky zaviazal zaplatiť matke navrhovateľky titulom vyporiadania BSM sumu 50.000,00 Eur do 60 dní odo dňa uzavretia zmluvy. Otec uzavrel s Tatra bankou, a.s. zmluvu o účelovom úvere na bývanie č. 5118013786, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru na nadobudnutie financovanej nehnuteľnosti - rodinný dom č. XXX v kat. území a obci K. L. M. vo výške 50.000,00 Eur. V zmluve boli dohodnuté splátky úveru v sume 208,54 Eur a v počte 276. Dátum uzavretia tejto zmluvy je 18.04.2018. Otec navrhovateľky ku dňu 30.05.2018 disponoval na svojom účte so zostatkom 13.923,95 Eur, na osobnom účte mal k tomuto dňu zostatok 1.722,39 Eur. Okrem vozidla Mitsubishi Pajero a nákladného vozidla MAN,

ohľadne ktorých otec uviedol, že majú rok výroby 1998 (Pajero) a 2000 (MAN), otec má v lízingu osobné motorové vozidlo Kia Sportage s lízingovou splátkou 257,00 Eur mesačne a pretlačacie zariadenie, ktoré potrebuje k podnikaniu s lízingovou splátkou 106,00 Eur mesačne. Otec si zobral z P. J. S. aj bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 5.000,00 Eur, keď jednorázovo vyplatil zostatok úveru so ŠFRB. Otec taktiež platí za poistenie domu a domácnosti sumu 40,50 Eur + 28,48 Eur ročne, vodné a stočné 33,54 Eur, plyn, zálohy na elektrinu, koncesionárske poplatky a poplatky za službu Digi spolu v sume 133,74 Eur, internet 9,99 Eur. Navrhovateľka si brigádniccky privyrába v pizzerii. Podľa jej tvrdenia nepravidelne, od mája 2018, pričom za týždeň zarobí asi 40,00 Eur. Podľa otca tam pracuje pravidelne od 16.00 hod. do 23.00 hod., cez víkend aj dlhšie, pracuje tam od marca a v máji odrobila viac ako 40 hodín. Navrhovateľka predložila dohodu o brigádnickej práci študentov, ktorú dňa 03.05.2018 uzavrela so zamestnávateľom C. D. - Pizzeria Viktória so sídlom v Q., kde je dohodnutá pracovná úloha „čafníčka“, rozsah práce 10 hodín týždenne, dohodnutá odmena 2,80 Eur v hrubom a doba, na ktorú je dohoda uzavretá od 04.05.2018 do 30.04.2019. Navrhovateľka predložila výplatnú pásku za mesiac máj 2018, z ktorej vyplýva počet odpracovaných hodín 8 a čistá mzda 18,15 Eur. Navrhovateľka dokladovala výšku zaplateného stravného v škole 23,80 Eur, výdavkov na oblečenie a bežný nákup, ako aj zaplatenie - doplatenie stužkovej v sume 210,00 Eur dňa 08.01.2018. Navrhovateľka sa preukázateľne dopravuje do školy v Nižnej (vzdialenosť cca 10 km), kde má z miesta bydliska vlakové aj autobusové spojenie, avšak dochádza tam autom. Okrem toho v súvislosti so štúdiom má nepochybne výdavky na školské pomôcky, resp. kopírovanie a ako uvádzala aj na IES medzinárodný certifikát v rámci školy 15 Eur/ročne, t.j. 1,25 Eur/mesačne.

6. Na pojednávaní dňa 22.06.2018 navrhovateľka predložila návrh na zmenu žalobného návrhu tak, že namiesto dovtedy žiadaného výživného od otca v sume 150,00 Eur mesačne žiadala výživné v sume 100,00 Eur mesačne, t.j. o 50,00 Eur menej. Súd vo vzťahu k tomuto podaniu na pojednávaní uviedol, že ho posudzuje ako čiastočné späťvzatie návrhu, voči čomu právni zástupcovia nevzniesli žiadne výhrady. Súd konanie v časti o platenie výživného v sume 50,00 Eur mesačne počnúc od 15.02.2018 do budúcnosti zastavil podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP (uznesenie č.k. 6Pc/2/2018 zo dňa 23. júla 2018).

7. Vzhľadom na uvedené predmetom konania ostal návrh navrhovateľky na určenie výživného vo vzťahu k otcovi v sume 100,00 Eur mesačne počnúc od 15.01.2018, ktorému návrhu súd v celom rozsahu vyhovel. Vychádzal z preukázanej skutočnosti, že navrhovateľka je študentkou strednej školy, na ktorej študuje dennou formou, vzhľadom na vzdialenosť školy a miesta bydliska dochádza do školy autom, keď do tej istej školy vozí aj svojho brata. Od mája 2018 si navrhovateľka brigádniccky privyrába, otcovi sa však nepodarilo preukázať, že by jej príjem bol v takej výške, že by navrhovateľka nebola odkázaná na výživné. Súd zdôraznil, že nie je akceptovateľný stav, keď v čase plnenia školských povinností (september až jún) bola by navrhovateľka odkázaná pracovať každý deň, aj cez víkend, pretože nemohla by sa riadne pripravovať do školy a jej výkon v škole by nebol plnohodnotný. Je povinnosťou rodičov, aby dieťa, ktoré študuje dennou formou, vyživovali. Dôvodom na platenie nižšieho výživného nemôže byť ani nevhodné správanie navrhovateľky, na ktoré poukazoval jej otec, pretože v danom prípade nejde o svojvoľné či nepochopiteľné správanie. Toto správanie je reakciou na správanie otca a situáciu, ktorá vznikla, keď otec napriek výslovnému prianiu svojich detí, aby do ich domácnosti nedoviedol svoju priateľku, toto želanie, resp. prejav vôle detí neakceptoval a zariadil sa podľa seba, čo je na jednej strane pochopiteľné tým, že jeho priateľka je tehotná, no na druhej strane mal otec navrhovateľky hľadať také riešenie vzniknutej situácie, prípadne aj v spolupráci s matkou navrhovateľky, ktorá by riešila nielen situáciu otca, ale aj navrhovateľky a jej brata. Aj keď je navrhovateľka plnoletá, je stále dieťaťom svojho otca, ktorý, ak nerešpektoval to, že jeho priateľka s nimi bývať nebude, následky takéhoto správania musí so svojimi deťmi riešiť inak, než odopieraním výživného, zákazmi používania vecí v domácnosti, či hrozbami odpojenia internetu, odporúčaním volať políciu a podobne. Nemožno sa čudovať nevhodným reakciám detí (navrhovateľky a jej brata), keď museli po rozvode manželstva rodičov čeliť novej situácii v podobe novej ženy po boku ich otca, ktorá očakáva jeho dieťa. Túto situáciu je potrebné riešiť inak, než postaviť navrhovateľku a jej brata do pozície nepriateľov. Rodičia by mali rešpektovať potreby (najmä citové) svojich detí a ak tak neurobia, je podľa názoru súdu pochopiteľný tak povediac nepriateľský postoj voči priateľke otca a v nadväznosti na to aj voči otcovi. Preto, ak sa navrhovateľka (rovnako ako aj jej brat) odmieta stravovať jedlom, ktoré pripraví priateľka otca, je to za daného stavu, ktorého vznik tieto deti nezapríčinili, akceptovateľné. Súd preto pri výške určovaného výživného vychádzal z toho, že otec zabezpečuje navrhovateľke len bývanie, teda takýmto spôsobom prispieva na jej náklady sumou približne 45,00 Eur (1/4-ina z celkových nákladov v podobe platieb za plyn, elektriku, vodu,

koncesionárske poplatky, poplatkov Digi TV, internetu, poisťného, nakoľko v domácnosti bývajú 4 osoby). Okrem nákladov na bývanie má však navrhovateľka náklady spojené so štúdiom, ako je cestovné, poplatky v škole, kopírovanie a podobne. Aj keď je pravdou, že do školy má vlakové spojenia a tým pádom bezplatné cestovanie, súd akceptoval občasné výdavky vo výške cestovného autobusom, pretože vlakové spojenia nie vždy časovo zodpovedajú dĺžke vyučovania. Navrhovateľka ako každá plnoletá osoba má výdavky predovšetkým na stravu a v tomto smere možno uvažovať o minimálne 5,00 Eurách za deň, t.j. 150,00 Eur mesačne. K tomu treba pripočítať náklady na obuv, ošatenie, hygienické potreby, drogériu a mobilný telefón (v primeranej výške). Navyše má navrhovateľka náklady na lieky, resp. masti spojené s alergiou, ktoré dosahujú výšku 8,00 Eur mesačne. Pokiaľ navrhovateľka uvádzala ako výdavok cenu antikoncepcie, ktorú má užívať pre zdravotné problémy, toto nepreukázala a súd jej tvrdenie nepovažoval za úplne vierohodné, keďže antikoncepcia môže plniť najmä účel ochrany pred počatím. Príjem z brigád súd u navrhovateľky nezohľadňoval, pretože brigáda by mala byť vykonávaná len počas prázdnin a príjem z nej použitý na výdavky, ktoré sú nad rámec (napr. grafický tablet, platenie telefónnych služieb nad akceptovateľný rámec a podobne). Pokiaľ ide o výdavky otca, súd považoval za dôvodné výdavky v podobe odvodov do poisťovní, dane, splátky úverov, nákladov na bývanie a lízingu na pretlačiacie zariadenie a samozrejme náklady na stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby, drogériu a telefón. Za nedôvodný súd vyhodnotil výdavok v podobe lízingu na osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage v sume 257,00 Eur, ktoré za žiadnych okolností nemôže mať prednosť pred výživným a poukazuje na životnú úroveň otca, na ktorej má navrhovateľka sa právo podieľať. Na základe takto zisteného skutkového a skutočného stavu súd návrhu vyhovel, keď majetkové pomery otca umožňujú platiť takéto výživné, ktoré spolu s výživným od matky (80,00 Eur) a krytými nákladmi na bývanie len málo presahuje životné minimum pre plnoletú fyzickú osobu.

8. Samostatným výrokom okresný súd rozhodol o zameškanom výživnom, ktoré vyčíslil v sume 403,57 Eur a ktoré povolil otcovi splácať v splátkach vo výške 70,00 Eur mesačne. Do dlžného výživného započítal otec sumu 50,00 Eur, ktoré otec navrhovateľke zaplatil okolo 20. februára 2018.

9. O trovách konania rozhodol súd podľa § 55 CMP, keď mal za to, že v súlade s princípmi spravodlivosti, s prihliadnutím na vek, skúsenosti, nemožno od navrhovateľky spravodlivo žiadať, aby za takejto situácie vystupovala v konaní bez právnej pomoci. Súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania voči otcovi, a to v rozsahu, ktorý zodpovedá jej čistému úspechu v konaní. Pôvodne sa navrhovateľka domáhala výživného v sume 150,00 Eur, následne v časti 50,00 Eur zobrala návrh späť z iných dôvodov než pre správanie otca, takže v tejto časti zavinila zastavenie konania a ide o obdobnú situáciu, ako pri neúspechu účastníka. Úspech navrhovateľky bol 66,66 %, úspech otca 33,33 %, na základe toho je tzv. čistý úspech v rozsahu 33,33 %.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec podaním doručeným súdu dňa 14.08.2018, a to proti všetkým jeho výrokom. Rozsudok napadol odvolaním z dôvodov špecifikovaných v § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. V podaní uviedol, že odvolanie odôvodní v lehote 10 dní. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie otec doplnil podaním doručeným súdu 22. októbra 2018. Otec mal za to, že v posudzovanom prípade súd určil neprímerane vysoké výživné na navrhovateľku. Za príčinu celej situácie v rodine odvolateľa súd vinil otca, pretože si nastahoval do svojho rodinného domu priateľku. Súd však opomenul, že tento rodinný dom, v ktorom otec a navrhovateľka žijú, je vo výlučnom vlastníctve otca a osoba, ktorú prvoinštančný súd v odôvodnení označuje ako priateľku otca bola už v čase rozhodovania súdu jeho manželkou, s ktorou má syna S.. Pripisovať za následok vzniknutej situácie správanie otca, ktorý si svoju tehotnú manželku nastahoval do svojho rodinného domu, nepokladá otec za správne a odôvodnené. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva s matkou navrhovateľky nemal na výber, pretože bývalá manželka nemala dostatok finančných prostriedkov a ani záujem o nadobudnutie rodinného domu do svojho vlastníctva. Navrhovateľka, ako aj syn K., sa pre nedobrý vzťah s matkou odmietli odsťahovať k nej do prenajatého bytu v K. T.. Navrhovateľka stále býva v jeho rodinnom dome a je to on, kto zabezpečuje všetky jej základné potreby. To, že sa odmieta stravovať doma a nepoužíva hygienické potreby zakúpené otcem, nemožno pričítať na jeho ťarchu, pretože všetky veci má navrhovateľka k dispozícii a jej konanie je len účelové. Otec nepopieral, že má tiež svoj podiel viny, keď si našiel priateľku (v súčasnosti manželku), mal však za to, že to bolo logickým vyústením vzťahu so svojou predchádzajúcou manželkou, s ktorou sa neustále hádali a nevytvárali ideálne prostredie na výchovu svojich detí. Aktuálne však navrhovateľka a syn K. bezdôvodne odopierajú a odmietajú

súčasnú manželku prijať a nechcú jej dať ani šancu. Jediným dôvodom je to, že súčasná manželka sa nasťahovala do ich rodinného domu, s čím nesúhlasili. V ďalšej časti odvolania namietal, že došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov, keď prvoinštančný súd schválil zmier medzi navrhovateľkou a matkou, kde sa matka zaviazala prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,00 Eur mesačne a pritom matka sa o navrhovateľku osobne nestará, nezaujíma sa o ňu, navrhovateľka k nej nechce ísť bývať pre zlý vzťah a naproti tomu otec zabezpečuje pre navrhovateľku všetky základné potreby. Súd neprihliadol tiež na to, že matka v čase rozhodovania súdu mala minimálne hotovosť vo výške 50.000,00 Eur z vyporiadania BSM. Namietal skutočnosť, že súd nezohľadnil lízing na motorové vozidlo Kia, ktoré motorové vozidlo potrebuje každý deň pri výkone svojej podnikateľskej činnosti. Otec mal za to, že s prihliadnutím na nevhodné a nemorálne správanie sa navrhovateľky voči nemu, ako aj voči jeho súčasnej manželke, môže dokonca spôsobiť aplikovanie ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Napriek uvedenému je ochotný na výživu navrhovateľky prispievať sumou vo výške 50,00 Eur mesačne. V závere odvolania uviedol, že dňa 22.07.2018 mu vznikla nová vyživovacia povinnosť k maloletému synovi S. C., nar. XX.XX.XXXX pochádzajúcemu z matky S. C., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie mal súd vedomosť o tehotnosti súčasnej manželky otca, avšak s touto skutočnosťou sa nijako nevysporiadal. K odvolaniu pripojil rodný list maloletého S. C.. Otec taktiež napadol výrok o trovách konania, ktorým navrhovateľke priznal voči otcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 33,33 %. Zároveň súd vo výroku označeným VI. nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania. Tieto výroky si navzájom odporujú a s prihliadnutím na túto skutočnosť ich označil za neurčité a nevykonateľné. Otec navrhol, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Zároveň si voči navrhovateľke nárok na náhradu trov konania neuplatnil. V rámci odvolacieho návrhu žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že otec bude povinný platiť navrhovateľke výživné v sume 50,00 Eur mesačne počnúc dňom 15.02.2018, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky (výrok I.). Zároveň žiadal uložiť navrhovateľke povinnosť odporcovi vrátiť preplatené výživné od 15.02.2018 do právoplatnosti rozsudku, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Žiaden z účastníkov by nemal mať právo na náhradu trov konania (výrok III.).

11. Navrhovateľka vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie označila za účelové, zavádzajúce s cieľom vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti voči nej. Dala do pozornosti, že otec sa o ňu ako o dcéru nestará, na jej výživu až do vyhlásenia rozsudku zo dňa 22.06.2018 ničím neprispieval. Po vyhlásení rozsudku dokonca odpojil práčku, na ktorej si v domácnosti prala. Od príchodu jeho novej manželky sa neustále hádajú a vyhýbajú sa navzájom. Musela brigádovať v reštaurácii ako čašníčka, aby si mohla zabezpečiť základné životné potreby, so stravovaním jej pomáhajú starí rodičia. Výšku súdom stanoveného výživného označila za primeranú vzhľadom na jej vek, výdavky, okolnosti v rodine a príjmy na strane otca. Taktiež považovala za spravodlivé aj rozhodnutie o trovách konania. Otec má dostatočný príjem z podnikania, čo dokazuje aj jeho facebookový profil, na ktorom zverejnil nákup nového stroja pre podnikanie dňa 12.10.2018. Disponuje teda s príjmami, ktoré sú vyššie ako príjmy matky navrhovateľky, a preto nie je nespravodlivé, keď s matkou uzavrela zmier. K vyjadreniu pripojila kópiu výpisu z facebookového účtu otca.

12. Podaním zo dňa 20. februára 2019 navrhovateľka doplnila prílohy a doklady o jej výdavkoch za obdobie od mesiaca november 2018 do mesiaca februára 2019. Jedná sa o pokladničné doklady a faktúry, ktorými dokladovala najnutnejšie výdavky vo veciach bežnej potreby a školských pomôcok.

13. Dňa 22.02.2019 otec samostatným podaním sa vyjadril k vyjadreniu navrhovateľky zo dňa 20.11.2018 a zároveň predložil súdu nové dôkazy, ktoré nebolo možné predložiť v prvoinštančnom konaní (pretože neexistovali). Vyjadrenia dcéry nie sú pravdivé, napr. že odpojil práčku, na ktorej navrhovateľka prala. Práve naopak, dňa 04.08.2018 otec zakúpil pre dcéru vlastnú zhora plnenú práčku, o čom priložil pokladničný doklad o zakúpení novej práčky pre dcéru, ako aj fotografiu novej a starej práčky. Taktiež nie je pravdou, že navrhovateľka musí pracovať, aby si mohla zabezpečiť základné životné potreby. Všetky základné potreby ohľadom bývania jej zabezpečuje otec, u ktorého doteraz býva a neprispieva na bývanie ani na žiadne služby spojené s bývaním. Tiež dal do pozornosti, že každý deň majú deti pripravenú stravu, ktorú navrhovateľka z pomsty odmieta, stravuje sa u starých rodičov, ktorým taktiež nič neprispieva. Navyiac navrhovateľke platí matka výživné vo výške 80,00 Eur a otec v súlade s prvostupňovým rozsudkom vo výške 100,00 Eur. Navrhovateľka má tak pokryté základné potreby u otca, pričom ešte mesačne dostane výživné vo výške 180,00 Eur, a teda nie je odkázaná na žiadne brigádnicke práce ako uvádzala. Taktiež je vlastníčkou osobného motorového

vozidla Ford Fiesta, ktorého trhová cena sa pohybuje okolo 7.000,00 Eur. Pokiaľ brigadnicky pracuje, chce si kupovať nadštandardné veci ako napr. mobilný telefón v hodnote 800,00 Eur a podobne. Je pravdou, že si zaobstaral d’alší pracovný stroj, avšak kvôli tomu, aby bol schopný uhradzat’ svoje náklady, zarobil na živobytie, splacal uver, ktorým vyplatil bývalú manželku v súlade s dohodou o vyporiadaní ich BSM, navyiac narodil sa mu syn z manželstva. Otec zakúpil už použitý stroj, pričom na jeho kúpu si čiastočne požichal od známých a čiastočne ho financoval z lízingu poskytnutého spoločnosťou ČSOB lízing, a.s. Opäť dal do pozornosti, že snaží sa urovnať vzťah s navrhovateľkou, avšak ona s ním odmieta komunikovať. Nezmenilo sa to ani po narodení syna S.. Práve naopak, navrhovateľka o brata nejaví žiaden záujem a naďalej sa voči nemu, jeho manželke správa amoralne. K vyjadreniu pripojil fotografie ohľadne kúpy prcky, predbežnú kalkulaciu splátok zo spoločnosti ČSOB lízing, a.s., doklad o vyplatení prcky v sume 259,00 Eur.

14. K vyjadreniu navrhovateľky zo dňa 20.02.2019 a k vyjadreniu otca zo dňa 22.02.2019 sa účastníci a ich právní zástupcovia vyjadrili na pojednávaní pred odvolacím súdom, kedy im boli tieto podania krátkou cestou dorucene.

15. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie osoby povinnej výživou (otca) bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnut’ týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 379 CSP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie po dokazovaní vykonanom v súlade s ust. § 384 CSP na pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) podľa ust. § 388 CSP s použitím § 2 ods. 1 CMP zmenil spôsobom uvedeným vo vyrokovej casti tohto rozhodnutia.

16. Prioritne je potrebné zdôrazniť, že navrh na začatie konania bol podaný za ucinnosti nových procesných kódexov, t.j. za ucinnosti Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z. ucinny od 01.07.2016, dalej „CSP“) a Civilného mimosporového poriadku (zák. č. 161/2015 Z. z. ucinny od 01.07.2016, dalej „CMP“).

17. Druhá cast’, prvá hlava CMP upravuje konania vo veciach rodinno-právných. Do uvedenej kategórie je začlenené konanie vo veciach výživného plnoletých osôb (8. diel). Vo vzťahu k plnoletým osobám z hľadiska nárokov na výživné a iných obdobných nárokov je potrebné vychadzat’ z hmotno-právneho predpisu, ktorým je zák. č. 36/2005 Z. z. Zákon o rodine. V predchádzajúcej pravnej uprave, t.j. za ucinnosti Občianskeho súdneho poriadku neboli konania vo veciach výživného plnoletých osôb upravené samostatne, resp. na podklade osobitných procesných pravidiel ako tomu bolo v konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloletých (tretia cast’, piata hlava OSP). V režiime Občianskeho súdneho poriadku sa to prejavovalo tým, že konanie vo veciach výživného plnoletých osôb bolo návrhovým a sporovým konaním, kde sa uplatnili všetky princípy platné pre kontradiktórne konania, kde je vždy na navrhovateľovi, aby preukázal tvrdený nárok. Iniciativa súdu v dokazovaní nebola mozne len pri aplikacii § 120 ods. 1 veta tretia OSP, ktoré bolo treba vykladať prísne reštriktívne. Vykonanie dôkazu nenavrhnuteho účastnikom tak prichádzalo do uvahy v prípade, ak bez tohto dalšieho dokazovania nebolo mozne rozhodnut’ vo veci samej. V zmysle uvedeného potom nebolo mozne použiť premisy, pravidlá a princípy typické pre konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa. V konaní o výživnom na plnoleté dieťa vystupovali účastníci, ktorí mali postavenie štandardných sporových strán a ktorí boli povinní podľa § 120 ods. 1 veta prvá OSP označit’ doklady na podporu svojich tvrdení.

18. Začlenením konania vo veciach výživného plnoletých osôb do ustanovení Civilného mimosporového poriadku sa prioritne vychádza z kritéria zakotveného v cl. 1 CMP, a to z hľadiska ochrany konkrétneho verejného záujmu. Zákonodarca konštatoval, že takýto verejný záujem je prítomný, keďže sa vychádza predovšetkým z ulohy, ktorú pri regulacii spoločenských vzťahov výživné plní, t.j. snaha zabezpečovať pre členov rodiny uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopnosti, moznosti a majetkových pomerov. V režiime Civilného mimosporového poriadku platí vo vzťahu k týmto konaniam vyšetrovaci princíp, t.j. povinnosť súdu zisťovať skutočnú pravdu, resp. pravdu približujúcu sa hmotno-pravnym pomerom a ich vyjadreniu v hypotéze hmotno-právnej normy. Konanie je ovládané dispozičným princípom, t.j. môže sa zacat’ len na navrh (§ 155 CMP). Obligatorna navrhovosť konania sa prejavuje v tom, že súd je viazaný petitom návrhu na začatie konania. Pokiaľ súd rozhoduje vo veci samej, musí rozhodnut’ o celej prejednávanej veci (§ 2 ods. 1 CMP v spojení sú § 212 ods. 2 CSP). Ani dispozičný princíp však neredukuje povinnosť súdu, ktorá mu vyplýva z ust. § 35 CMP, podľa

ktorého súd je povinný zistiť skutočný stav veci a § 36 CMP, podľa ktorého súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

19. V prejednávanej veci sa navrhovateľka domáhala voči svojmu otcovi ako osobe výživou povinnej, určenia výživného z dôvodu, že študuje na strednej škole dennou formou a aj keď býva v rodinnom dome otca, tento jej na výživu neprispieva z dôvodu osobných konfliktov, ktoré nastali po rozvoде manželstva rodičov. Otec sa oženil a do domácnosti sa nasťahovala terajšia manželka otca, voči čomu má navrhovateľka aj jej brat výhrady, nie sú schopní vzájomné vzťahy racionálne regulovať.

20. Ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine, zdôrazňujúc zákonnú povinnosť rodičov k deťom na plnenie vyživovacej povinnosti, zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do času, pokiaľ nie sú samy schopné sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku tieto nároky nediferencuje. Nadobudnutie plnoletosti podľa právnej úpravy Zákona o rodine je významné len z hľadiska procesno-právneho (do plnoletosti dieťaťa možno konanie o určenie výživného začať aj bez návrhu, kým po dovŕšení plnoletosti len na návrh oprávneného).

21. Zákon o rodine (§ 62 a nasl.) upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodičov k deťom. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Pri posudzovaní výšky výživného na dieťa vychádza súd z príjmov a výdavkov povinného rodiča, ako aj nákladov na výživu tohto dieťaťa. Výdavky na výživné majú vždy prednosť pred ostatnými výdavkami. V zásade platí, že dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine).

22. Odvolací súd preskúmal námietky otca uvedené v jeho opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto sú čiastočne dôvodné.

23. Zo zopakovaného a doplneného dokazovania vykonaného odvolacím súdom na pojednávaní vyplynulo, že účastníci konania nespochybňujú skutkové zistenia súdu prvej inštancie a zotrvali na svojich stanoviskách prezentovaných tak počas prvoinštančného, ako i odvolacieho konania. Účastníci potvrdili, že vzťahy v rodine sú stále napäté a komunikácia je konfrontačná. Navrhovateľka pokladničnými dokladmi preukázala výdavky po rozhodnutí okresného súdu na nákup školských pomôcok (45,05 Eur), zimného oblečenia a obuvi (214,39 Eur), bežnej drogerie (32,55 Eur), tiež dokladovala mesačné platby vo výške 23,80 Eur na adresu Spojenej školy v Nižnej s tým, že popritom má stále výdavky na stravu a cestovné do školy, ktoré si hradí sama. Otec zotrval na svojom tvrdení, že pokiaľ má dcéra - navrhovateľka u neho zabezpečené bývanie, stravu, má možnosť byť súčasťou spoločnej domácnosti otca, niet dôvodu na to, aby platil výživné vo výške určenej okresným súdom. Po rozhodnutí okresného súdu otcovi pribudla vyživovacia povinnosť, čo preukázal rodným listom maloletého S. C., nar. XX.XX.XXXX, pochádzajúceho zo vzťahu otca E. C., nar. XX.XX.XXXX a matky S. C., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX. Otec má vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, povinnosť splácať úvery, pôžičky, a preto snaží sa v rámci podnikania zabezpečiť zisk, čo však okrem iného predpokladá obnovenie technického vybavenia, napr. zakúpením výkonných strojov a tieto skutočnosti nemôžu byť podľa názoru otca posudzované ako nadbytočný výdavok na jeho strane. Po procesnom poučení zo strany odvolacieho súdu v zmysle § 155 CMP, § 2 ods. 1 CMP, § 372 CSP, otec uviedol, že netrvá na vrátení výživného tak, ako to uvádzal pod bodom II. odvolacieho návrhu, čo akceptovala aj navrhovateľka. Obidve procesné strany na pojednávaní pred odvolacím súdom zhodne uviedli, že na základe rozsudku okresného súdu zo dňa 22. júna 2018 otec pravidelne platil navrhovateľke súdom stanovené výživné a v priebehu mesiaca júl, resp. august zaplatil aj vyčíslené zameškané výživné za obdobie od 15.02.2018 do 30.06.2018 v sume 403,57. Výživné zaplatil už aj za mesiac február 2019.

24. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd) nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (viď § 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov. Navyiac skutočnosti všeobecne známe (tzv. notoriety) alebo známe súdu z jeho činnosti, sa nedokazujú (§ 186 ods. 1 CSP). Ide o také skutočnosti, ktoré sú známe pomerne širokému okruhu ľudí a vedomosť o týchto skutočnostiach možno u bežného, priemerne vzdelaného človeka žijúceho v danom mieste a čase predpokladať. Nie je pritom podmienkou, aby boli známe každému. Nedokazujú sa ani skutočnosti známe súdu z jeho rozhodovacej činnosti, napr. z konaní vo veciach výživného a podobne. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že účastníci mali priestor v rámci odvolacieho konania sa k takýmto skutočnostiam, uvedeným v napadnutom rozhodnutí, vyjadriť. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo návrhu navrhovateľky na určenie výživného vyhovel a prečo neakceptoval návrh otca na určenie výživného v ním navrhovanej výške. Ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých ostatných vykonaných dôkazov, s ktorým hodnotením sa stotožnil aj odvolací súd. Odvolacie námietky otca týkajúce sa hodnotenia vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

25. Z hľadiska právneho rozmeru posudzovanej veci krajský súd sa stotožnil s úvahami okresného súdu pri hodnotení zistených skutočností, ako aj s jeho závermi. Okresný súd vykonal vo veci samej dostatočné dokazovanie, zistil skutočný stav a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré odvolací súd v celom rozsahu odkazuje, poukazuje a ktoré neboli ani v odvolacom konaní spochybnené. Odvolací súd sa stotožnil aj s výškou určeného bežného výživného za obdobie od podania návrhu, t.j. od 15.02.2018 do 21.07.2018, ktoré bolo stanovené s ohľadom na vek a konkrétne potreby navrhovateľky. Otec má príjem z podnikateľskej činnosti, ktorý dosahuje vďaka zvýšenému pracovnému úsiliu, čo možno hodnotiť v pozitívnom slova zmysle. Zároveň táto situácia vytvára predpoklady plniť si vyživovaciu povinnosť tak, ako to určil okresný súd v napadnutom rozhodnutí, pretože deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Súdom určené výživné v sume 100,00 Eur od podania návrhu do 21.07.2018 aj podľa názoru odvolacieho súdu je primerané vzhľadom na existujúce výdavky navrhovateľky pri zohľadnení skutočnosti, že býva v rodinnom dome otca a nepodieľa sa ani sčasti na úhradách spojených s bývaním (plyn, elektrina, vodné, poplatky za TV, internet, poistenie domu a podobne). Pokiaľ však otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k synovi S., nar. XX.XX.XXXX, odvolací súd pri rozhodovaní prihliadal na túto rozhodujúcu skutočnosť a nadväzne zmenil rozsudok okresného súdu tak, že od 22.07.2018 uložil otcovi povinnosť platiť výživné v nižšej sume, vo výške 70,00 Eur mesačne. Táto suma zohľadňuje všetky vyššie uvedené zákonné kritériá, t.j. odôvodnené potreby navrhovateľky a zároveň schopnosti, možnosti, majetkové pomery a počet iných vyživovacích povinností na strane povinného rodiča - otca. Odvolací súd teda vychádzal z konkrétnej zmeny pomerov na strane otca, ktorá nastala po rozhodnutí okresného súdu, pričom túto zmenu pomerov (pribudnutie vyživovacej povinnosti) považoval odvolací súd za podstatnú, z ktorého dôvodu pristúpil k úprave súdom stanovenej výšky výživného od 22.07.2018 do budúca.

26. Okresný súd vo výroku II. rozhodol aj o zameškanom výživnom za obdobie od 15.02.2018 do 30.06.2018 v sume 403,57 Eur. Na základe vykonaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu otec nemá zameškané výživné, pretože po rozhodnutí okresného súdu zameškané výživné napriek povoleným splátkam jednorázovo uhradil a priebežne platil súdom určené výživné. Za tohto stavu odvolací súd následne o zameškanom výživnom už nerozhodoval.

27. Odvolací súd rozhodol o trovách prvoinštančného ako aj odvolacieho konania podľa § 52 CMP, § 58 CMP a § 396 ods. 2 CSP s použitím § 2 ods. 1 CMP. Aj keď navrhovateľka žiadala priznať náhradu trov konania, odvolací súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, keď zohľadnil okolnosti prejednávanej veci, najmä skutočnosť, že každý z účastníkov nesie svoj podiel viny na nezdravých vzťahoch či pomeroch, ktoré v konaní prezentovali.

28. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.